

II Congrés Internacional de la Llengua Espanyola. “El español en la sociedad de la información”. (Valladolid, 16-19 d’octubre de 2001). —La *Real Academia Española* i l’*Instituto Cervantes* han organitzat conjuntament el *II Congreso Internacional de la Lengua Española*, que ha tingut lloc a la ciutat de Valladolid els dies 16 a 19 del mes d’octubre de 2001.

La convocatòria incloïa el subtítol “*El español en la sociedad de la información*”. El congrés pretenia ser una representació de la situació de l'espanyol al món, sobretot pel que es refereix a la llengua de la societat actual, dita “de la informació”; i també al rendiment econòmic que produeix l'espanyol. N'han estat els coordinadors principals els senyors Víctor García de la Concha (per la RAE) i Jon Juaristi (per l'IC). L'assessorament del treball d'organització requeria sobre un Comitè Científic integrat pels directors de totes les *Academias de la Lengua Española*, així com els directors d'*El Colegio de México* (Mèxic), el *Instituto Caro y Cuervo* (Bogotà), el *Instituto de Filología Amado Alonso* (Buenos Aires) i el *Instituto de Filología Andrés Bello* (Caracas).

El Congrés s'estructurava en quatre seccions amb un coordinador: 1. *El activo del español*, 2. *El español en la Sociedad de la Información*, 3. *Nuevas fronteras del español*, i 4. *Unidad y diversidad del español*. A cadascuna de les quatre seccions els corresponien quatre o cinc panells, amb cinc o sis intervencions d'especialistes. També s'havien organitzat quatre taules rodones, referides a les quatre seccions.

L'objectiu del II Congrés (el primer va tenir lloc a Zacatecas el 1992) era mostrar, als ulls de la comunitat internacional, que el paper internacional de l'espanyol era evident per la progressiva incidència en el volum que representa en l'economia interior —el que ha ocorregut per la llengua anglesa— i el ressó mediàtic. Per assolir la darrera fita, Telefónica —un dels patrocinadors, juntament amb Caja Duero i amb Iberia— va fer possible que, per Internet, es poguessin seguir les sessions plenàries i les ponències dels panells. Per televisió per cable hom va poder seguir parcialment les plenàries, i mitjançant Televisión Satélite Digital, podia fer-ho la resta d'Europa, i en diferit ho pogueren seguir per Hispasat.

Si els lectors volen llegir les plenàries i les ponències, poden fer-ho ara a la següent adreça: <http://vcv.cervantes.es>. I aviat disposarem de les Actes corresponents.

Un dels encerts de l'organització ha estat, sens dubte, el nombre de participants procedents d'Amèrica Llatina. Ha estat una mostra cordial de la consciència que només un tant per cent petit dels 400 milions de parlants de l'espanyol viu a l'Estat espanyol.

Pel que fa als representants de les universitats catalanes, cal dir que han estat els següents: per la UB, Ramon Cerdà, Emma Martinell i Miquel Siguán; per la UAB, José Manuel Bleuca i Carlos Subirats; per la UPF, Núria Bel i Maria Teresa Cabré; per la UOC, Gabriel Ferraté; per la URV, Mario Arias Oliva. Hi havia altres persones procedents de Catalunya, com: José Antonio Millán (editor digital), Jorge Herralde (Anagrama), José Manuel Lara Bosch (Planeta), Hans Meinke (Círculo de Lectores), Luis del Olmo (Onda Cero), Joan Costa (Director del Centro de Investigación y Aplicaciones de la Comunicación), José Antich (La Vanguardia), i Luis Ángel Fernández Hermana (En.Red.ando).

Els interessats en la vessant més lingüística s'acolliren als següents panells: *La norma hispánica*, *El español de América*, *El español en los EEUU*, i *El español en contacto con otras lenguas* (per parlar del contacte amb el català va intervenir el prof. R. Cerdà (UB); per parlar del contacte amb el valencià, ho va fer el prof. Antonio Briz (UV)).

Tanmateix, encara que els assistents a aquests panells foren bastants, hi havia molt més ambient i expectativa en d'altres panells, com: *La radio en español* (eren ponents, per exemple, Iñaki Gabilondo, de la Cadena SER; William Restrepo, de Radio Caracol en Miami), *La prensa en español* (n'eren ponents, per exemple, Luis María Ansón, de *La Razón*; Bartolomé Mitre, de *La Nación* (Buenos Aires) o *La televisión en español* (n'era ponent, per exemple, Emilio Azcárraga Jean, de Televisa, Mèxic). De fet, a qui volia assistir a un d'aquests panells, però també tenia curiositat per saber què es deia en un dels altres, se li feia difícil aconseguir-ho —millor dit, impossible—, donat que hi havia dos recintes no pas propers. De fet, hauríem de reconèixer que els col·legues universitaris tendien a seguir els panells

menys sensacionalistes. Dic “sensacionalistes” no perquè ho fossin sinó perquè els hi convertien la presència una mica embafadora de les càmeres de televisió i els fotògrafs.

Em sembla que el II Congreso Internacional de la Lengua Española volia servir d'aparador d'allò que han fet la *Real Academia* i el *Instituto Cervantes*. Aquest va presentar la *Base de datos del hispanismo*, el *Buscador Panhispánico*, el *Curso de español por Internet*, la *Oficina del Español en la Sociedad de la Información OESI*. El director de la RAE, per la seva part, va parlar dels projectes empresos per la institució i el punt en què es trobava cadascun d'ells; en un altre moment van presentar les obres de l'Academia. Una activa Sala de Conferències de Premsa va ser útil per a molts d'aquests actes.

En poques paraules, no era un congrés del qual n'esperéssim noves teories ni mètodes que revolucionin els ja existents. Ha estat un lloc molt adient i còmode on trobar —conèixer o re-veure— investigadors afamats de molts països. Poso un sol exemple, el de John Lipski, l'obra del qual és fonamental quan parlem de fronteres del castellà. També havien estat invitats tots els directors de seus de l'Instituto Cervantes. Ha estat, a més, un lloc divertit, on els polítics, els acadèmics, els coneguts representants dels mitjants de comunicació —d'aquí i d'allà— han quedat a l'abast, per exemple, dels estudiants de la ciutat de Valladolid, àdhuc de vianants que el primer dia se situaven darrera els cordons establerts a fi de comprovar si el president Fox és més o menys alt que Juan Carlos I. [E. M. G.]